[2019] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 913

ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਗਗਨਨਾਥ ਖਤਰੀ (ਡੀ)

ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਅਲੀਅਸ ਸੁਸ਼ਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ।

ਬਨਮ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ No.6006/2009)

29 ਅਗਸਤ, 2019

[ਕੇ. ਐੱਮ. ਜੋਸਫ ਅਤੇ ਸੰਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਆਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼) ਐਕਟ, ਸੀ 1961: ਐਸ. ਐਸ. 8 , 10 , 11 , 21 , 44ਬੀ-ਸੀਲਿੰਗ ਸੀਮਾਵਾਂ-ਵੰਡ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 31.01.1970 (ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ 1.07.1970 ਉੱਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ ਨੇ ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ 59 ਏਕੜ ਅਤੇ 35 ਗੁੰਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐੱਸ. ਡੀ. ਓ. ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਐਲਾਨਿਆ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ-ਦੋ ਦੋ ਡੀ ਹੋਰ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ ਨੇ ਐੱਸ. ਡੀ. ਓ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਵਾਧੂ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਰਾਜ ਨੇ ਦੋ ਧੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਲਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ-ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਵਿੰਡੋ ਦੇਣ ਵਾਲੀ 26.9.1970 ਅਤੇ 2.10.1975 ਦੀ ਸੰਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬੇਅੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵੰਡ ਡੀਡ ਨੂੰ 26.09.1970 ਦੀ ਕੱਟ-ਜੀ ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਵੰਡ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਡੀਡ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਧੀਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ-ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ-ਇਸ ਲਈ, ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਸ. ਡੀ. ਓ. ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-(ਪ੍ਰਤੀ ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.): ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜਦੋਂ ਐਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ. 18 ਐਕਟ ਦੇ, ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੰਡ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ

ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਜਾਰੀ ਹੈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜ਼ਮੀਨ, ਐਕਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਛੱਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ-ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ-ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ-ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵੰਡ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ-ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਿਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਡੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਧੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਇਸ ਕਾਰਨ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧੀਆਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਰਤਾਂ ਵੰਡ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਜਾਇਦਾਦ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਧਾਰਿਤਃ ਰਾਏ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ-ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਰੱਖਿਆਃ

ਪਰ ਸੰਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ.

1. ਡੀਮਡ ਫਿਕਸ਼ਨਃ

1.1 ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਦੇਸ਼ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੰਡਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਐਚ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਦੇ ਸਾਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਏ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 8,10 ਅਤੇ 11 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਐਕਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਏਗੀ ਉਹਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਬਣਾਓ। [ਪੈਰਾ 19 ਅਤੇ 20] [938-ਬੀ-ਡੀ]

ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1974) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 260: [1974] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 896-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

1.2 ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਉਹ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1972 ਦੀ ਸੋਧ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੈਟਿੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਮੰਨੀ ਗਈ ਗਲਪ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 26.9.1970 ਤੋਂ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵਿੰਡੋ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਿੰਡੋ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ "ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 (ਬੀ) ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵੰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, 26.9.1970 ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਦੂਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 21-23] [938-E-F; 939-A-B, E-F]

ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ v. ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ [1955] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 603; ਮੰਚੇਰੀ ਪੁਥੁਸੇਰੀ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ। ਕੁਥੀਰਾਵੱਟਮ ਅਸਟੇਟ ਰਿਸੀਵਰ (1996) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 185: [1996] 5 ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 813 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

1.3 ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਜ਼ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਮੰਚੇਰੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, "ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਪ ਨੂੰ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਜਾਂ ਮਿਟਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ "। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਗਲਪ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, 26.9.1970 ਅਤੇ 2.10.1975 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਰੀਕਾਂ, ਪੰਜ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿੰਡੋ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਜ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਲ, ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਬੇਅੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ. [ਪਾਰਸ 25,26] [940-ਬੀ-ਜੀ; 941-ਏ]

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਜੌਹਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਐੱਮ. ਪੀ. (2002) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 732: [2002] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 512; ਉੱਤਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, (1980) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 292: [1980] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1048 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

2. ਕ੍ਰਾਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ-ਇਤਰਾਜ਼ਃ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਐਸ. ਡੀ. ਓ. ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਐੱਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੋ ਫਾਰਮਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਨੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ, ਐਸ. ਡੀ. ਓ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸਨ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਛੱਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਾਰਵਾਈ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਐਚ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਟੇਨਾ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908 ਇੱਕ ਧਿਰ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਏ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। [ਪਾਰਸ 28 ਅਤੇ 29] [941-ਡੀ-ਜੀ; 942-ਏ-ਬੀ]

ਉਦਿਤ ਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਮਲਫ਼ਰੀਆ ਬਨਾਮ। ਵਧੀਕ ਮੈਂਬਰ, ਮਾਲ ਬੋਰਡ, ਬਿਹਾਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1963 ਐੱਸ. ਸੀ. 786 (ਡਬਲਯੂ. ਐੱਸ.): [1963] ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 676-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਚੈਟਰਜੀ ਬਨਾਮ ਮਹੇਸ਼ਤਾ ਦੇਵੀ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1926 ਕੈਲ 533; ਵੈਂਕਟਪਤੀ ਬਨਾਮ. ਵੀਰਈਆ ਏਅਰ (30) 1943 ਮਦਰਾਸ 609-ਮਨਜ਼ੂਰ।

3. ਬਿਨ ਵਿਆਹੀ ਕੁੜੀਓ ਦਾ ਕਲੈਂ ਹ ਓ ਫ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵਿੱਚ

3.1 ਇਹ * ਗੁਰੰਮਾ ਭਰਤਰ ਕੇਸ, ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਜਬ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੇਣ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 2005 ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਾਲ, ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਤ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ 1994 ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 33,36] [945-F; 946-E-G]

ਪੁਗਾਲੀਆ ਵੇਟ੍ਰੋਰਾਮਲ ਅਤੇ ਅਨਰ। ਵੀ. ਵੇਟਰ ਗੌਂਡਨ (1912) 22 ਐੱਮ. ਐੱਲ. ਜੇ. 321; ਆਰ. ਕੁੱਪਈ ਬਨਾਮ. ਰਾਜਾ ਗੌਂਡਰ (2004) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 295: [2003] 6 ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 605; * ਗੁਰੰਮਾ ਭਰਤਰ ਚਨਬਸੱਪਾ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਬਨਾਮ। ਮਲੱਪਾ ਚਾਨਬਾਸੱਪਾ ਅਤੇ ਓਰਸ। [1964] 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 497-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਅੰਨਾਮਲਾਈ ਅਮ੍ਮਲ ਬਨਾਮ ਸੁੰਦਰਥਮਲ ਅਤੇ ਓਰਸ। ਏ. ਆਈ. ਆਰ 1953 ਮੈਡ 404 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

3.2 ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਏ ਧੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਸਮਾਜ ਜਿੱਥੇ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਯਤਨ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ। ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ, ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸੀ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪਾਰਸ 37,38] [946-ਐਚ; 947-ਏ-ਸੀ]

3.3 ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੀ ਪਰਿਵਾਰ, ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਮਕਰਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡੀਡ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੰਡ-ਕਮ-ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਟੀ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਅਤੇ 123 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਡੀਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਧੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੰਡ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਐੱਫ ਹੈ, ਡੀਡ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਜੱਦੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਧੀ ਲਈ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਸ. ਡੀ. ਓ. ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। G [ਪਾਰਸ 39-42] [948-C; 949-B-E]

ਮੇਡ ਗੌਡਾ ਵੀ. ਚੇਨ ਗੌੜਾ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1925 ਮੈਡ 1174: ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਪੱਤਮਾਲੀ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1962 ਕੇਰ 313; ਨੰਬਰੀ ਬਸਵ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਬਨਾਮ। ਅਲਾਪਤੀ ਹਾਇਮਾਵਤੀ ਅਤੇ ਓਰਸ। (1996) 9 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 388 [1996] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1100-da ਹਵਾਲਾ ਦਿਤਾ

ਪੋਨੂ ਅਤੇ ਅਨਰ। ਵੀ. ਤਾਲੁਕ ਲੈਂਡ ਬੋਰਡ, ਚਿਤੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। , (1981) ਕੇ. ਐੱਲ. ਟੀ. 780-ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਰੇਮੰਡ ਲਿਮਟਿਡ v. ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ (2007) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 79: [2007] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 990; ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1963 ਐਸ. ਸੀ. 1241: [1964] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 371 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਰ ਕੇ. ਐੱਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ. (ਅਸਹਿਮਤੀ)

1.1 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ" ਅਤੇ "ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਜੋ ਅਸਲੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ। ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਵੰਡ ਦਾ ਸਨਮਾਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਸੱਚੀ ਵੰਡ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਂਗਾ

1.2 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼(c) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 18 (ਸੀ) ਅਤੇ (1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਹੋਰ

ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ' ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਖੇਤਰ ਹੈ। , 02.10.1975 . ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ "ਰੱਖਣ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, "ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਹੋਣਾ"। ਸ਼ਬਦ "ਮਾਲਕ" ਦਾ ਅਰਥ ਅੱਗੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉੱਤਮ ਧਾਰਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦ' ਸੀ 'ਸੀਮਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 55] [973-ਐਚ; 974-ਏ-ਈ]

1.3 ਇਸ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਫਰਜ਼ਬੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਦਿਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 56] [974-F-H]

ਸ਼੍ਰੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਮਦੁਰਾਈ ਬਨਾਮ. ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1957 ਐਸ. ਸੀ. 49: [1956] ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 691; ਕਲਵਾ ਦੇਵਦੱਤਮ ਅਤੇ ਹੋਰ v. ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1964 ਐਸ. ਸੀ. 880: [1964] ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 191-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2.1 ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਾਗ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟ੍ਰੈਪਿੰਗ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਨਕਲੀ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਚੁਸਤ ਛਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਏ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਅਸਲ ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ,

ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬੀ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 59] [976-G-H; 977-A]

2.2 ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੰਡ ਹੈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਦਿਨ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਛੱਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 60] [977-C-E]

2.3 ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ। ਤਲਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ‘ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ, ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ‘ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇ ‘ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ. ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਣਦੀਆਂ ਹਨ। [ਪਰਾ 61] [977-G-H; 978-ਏ-ਬੀ]

3.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਥਿਤ ਵੰਡ ਉੱਤੇ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ ਹੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। , ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਅਧਾਰ ‘ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਕਲੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ. , ਪਿਤਾ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ। ਇਹ ਸੀ ਇਸ

ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਣੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੋਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। , ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੁਦ ਲਾਭਾਰਥੀ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੱਖ ਹੋਣਗੇ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। [ਪਾਰਸ 66-67] [979-G; 980-B-E]

3.2 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 26.09.1970 , ਜੇ ਇਹ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਹੈ? ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11 ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 8, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜੇਕਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ 26.09.1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਕਲੀ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜੀ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਾਗ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ 11 ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ 26.09.1970 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਐਕਟ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਾਗ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ, ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇ ਹਨ, ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਥਿਤ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਭਾਗ. [ਪੈਰਾ 68] [980-E-H; 981-A-B]

4. ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸਨ

4.1 ਵੰਡ ਇਸ ਕਾਰਨ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਧੀਆਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਵੰਡ ਨੂੰ ਗ਼ੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਮੰਨਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੀਜੇਕੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਹੋਰ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਾਸ਼ਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 69] [981-E; 982-E-F]

4.2 ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਔਰਤਾਂ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। D ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਔਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ. ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵੰਡ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਵੰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਵੀ ਹੋਣ। [ਪਾਰਸ 72-73,75,77] [984-G; 985-B-G; 986-G] ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ v. ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ ਸ਼ਾਮ ਰਾਓ

ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1985 ਐਸ. ਸੀ. 716 [1985] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 358- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

। ਮਈਨ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

5. ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ

5.1 ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤੰਗ ਸਰੀਰ ਹੋਣਾ ਜੋ ਇੱਕ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਹਿਭਾਗੀ. ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। , ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤਾ ਅਤੇ ਪੜਪੋਤਾ। ਇਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਜੋ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਏ. ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਅਨੰਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਹੋਈ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਧੀ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 80] [991-ਡੀ-ਈ]

ਅਨੀਵਿੱਲਾ ਸੁੰਦਰਮਿਆ ਬਨਾਮ ਚੇਰਲਾ ਸੀਥਾਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 1911 (21) ਐੱਮ. ਐੱਲ. ਜੇ. 695; ਪੁਗਾਰੀਆ ਵੇਟ੍ਰੈਰਾਮਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਵੇਟਰ ਗੌਂਡਰ, ਮਾਈਨਰ, ਉਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਮਾਂ ਪੂਚਮਮਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 1912 (22) ਐੱਮ. ਐੱਲ. ਜੇ. 321 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਅੰਨਾਮਲਾਈ ਅਮ੍ਮਲ ਬਨਾਮ ਸੁੰਦਰਥਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1953 ਮਦਰਾਸ 404; ਗੁਰੰਮਾ ਭਰਤਰ ਚਾਨਬਾਸੱਪਾ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਅਤੇ ਹੋਰ v. ਮਲੱਪਾ ਚਾਨਬਸੱਪਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1964 ਐਸ. ਸੀ. 510 [1964] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 497 - ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5.2 ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਡੀ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 20.1.1955 ਮਿਤੀ ਦੇ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ 60 ਏਕੜ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵੰਡ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਤਨੀ, ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਈ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਨੂੰ 32 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਮਿਲੀ। ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ 30 ਏਕੜ

ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਲ 45 ਏਕੜ ਅਤੇ 35 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪਤੀ, ਜੋ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਗਈ ਸੀ, ਸੀਲਿੰਗ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਉੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 14 ਸਾਲ ਅਤੇ 11 ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਸਿਰਫ਼ 4 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜੀ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧੀ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਭਾਗ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈਃ 4, 8, 11 ਅਤੇ 14 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ; ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ; ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਮਾਪੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਏ ਜਦੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁੱਲ 106 ਏਕੜ ਵਿੱਚੋਂ 45 ਏਕੜ ਅਤੇ 35 ਏਕੜ ਨੂੰ ‘ਛੋਟਾ’ ਜਾਂ ‘ਵਾਜਬ’ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1994 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਧੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਏ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ 1970 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 83] [993-D-F-H; 994-A-E]

6. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਹਿੱਸਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਤਹਿਤ 'ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਧੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਰਮਿਆਨ ਪਿਛਲੀ ਵੰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। [ਪਾਰਸ 84-85 , 88] [994 - ਈ-ਐਚ; 996-ਡੀ]

ਪੋਟੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਪੇਰੂਮਾਲੂ ਬਨਾਮ। ਪੋਟੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਵੇਨੰਮਾ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1965 ਐਸ. ਸੀ. 825: [1965] ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 26 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ; ਮੇਡ ਕੈਡਾ ਅਤੇ ਓਰਸ। ਵੀ. ਚੇਨ ਗੌਡਾ ਅਤੇ ਓਰਸ। ਏ. ਆਈ.

ਆਰ 1925 ਮਦਰਾਸ 1174; ਪੋਨੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਤਾਲੁਕ ਲੈਂਡ ਬੋਰਡ, ਚਿਤੂਰ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ (1981) ਕੇ. ਐਲ. ਟੀ. 780-- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

7.1 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ 1970 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ 14 ਅਤੇ 12 ਸਾਲ ਸੀ। ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ 1972 ਤੋਂ 1975 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਫਸਲ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਸਨੀਕ. ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧੀ 03.11.1973 ਉੱਤੇ ਮੇਜਰ ਹੋ ਗਈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਸਨੀਕ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ 1974-1975 ਲਈ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਗਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਸਨੀਕ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ 1975-1976 ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸਨੀਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਜਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਸੀ, ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 92,95,96] [997-ਡੀ-ਈ; 999-ਬੀ; 1000-ਬੀ]

7.2 ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅੱਗੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ., ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 31.1.1970 ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਲੀਬ ਇਤਰਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 41 ਰੂਲ 22 ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਐੱਫ. ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ (ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ 31 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਸੀਲਿੰਗ ਅਕਾਊਂਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੀਜੇਕੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਰੱਥਾ. ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ

ਇਕਾਈ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਿਤਾ ਵਜੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਜੀ. [ਪਾਰਸ 99-101] [1000-F-H; 1001-A-D]

8.1 ਹਿੰਦੂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਨਾਬਾਲਗ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਕੌਣ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਗਾਰਡੀਅਨਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਵਿਆਹੀ ਲੜਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੀ। ਰਾਜ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ 31.1.1970 ਮਿਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵੀਜੇਕੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਜਾਇਦਾਦ. ਇਹ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਗੇ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਇਸ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਕ ਬਣਿਆ ਰਹੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਨਾਲ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਕਾਈ. ਵੀਜੇਕੇ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਡੀ' ਨੂੰ ਉਲਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਧਾਰ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਮੇਜਰ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਨ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। [ਪਾਰਸ 102-104] [1001-D; 1002-B-G]

8.2 ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ 31 ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਲਾਹੇਵੰਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵੰਡ ਇੱਕ ਅਸਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਕੋਲ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 105] [1002-H; 1003-A]

9. ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੀ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਜੁੱਤੇ ਬੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਦੀ ਮੌਤ ਉਦੋਂ ਵੀ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਐੱਲ. ਆਰ. ਰਾਹੀਂ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਵਜੋਂ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ਼ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਵੀ. ਜੇ. ਕੇ. ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 106] [1003-C-F]

ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਚੈਟਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ। ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1972) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 461 [1973] 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 850; ਤਾਹੇਰਾਖਟੂਨ (ਡੀ) ਬਾਈ ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਵੀ. ਸਲੰਬਿਨ ਮੁਹੰਮਦ (1999) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 635 [1992] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 210-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ।

ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਹੇਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ v. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 1983 ਐਮ. ਐਚ. ਐਲ. ਜੇ. 825; ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰ ਚੰਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1980 ਐਸ. ਸੀ. 806 [1980] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1048; ਕੁੰਡੋਮਲ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ। ਟੋਪਾਲ ਛੋਟਾਮਲ ਏਅਰ 1953 ਅੱਲਾਹਾਬਦ 710; ਮਲਿਰੇਡੀ ਵੈਂਕਟਪਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ v. ਮਲਿਰੇਡੀ ਵੀਰਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1943 ਮਦਰਾਸ 609; ਬਿਹਾਰ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ v. ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [1955] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 603; ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਟੈਕਸ v. ਬੰਬਈ ਸਿਟੀ I, ਬੰਬਈ v. ਅਮਰਚੰਦ ਐੱਨ ਸ਼ਰਾਫ ਆਪਣੇ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1963 ਐੱਸ. ਸੀ. 1448: [1963] ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 699; ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਾਨਪੁਰ ਬਨਾਮ. ਮਦਰ ਇੰਡੀਆ ਰੈਫ੍ਰਿਜਰੇਸ਼ਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ (1985) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 1: [1985] 2 ਸਪਲਾਇਰ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 556; ਬਿਜੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2005) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 685 [2005] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1131;ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ. ਐੱਸ. ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਏਅਰ 1959 ਐੱਸ. ਸੀ. 352 : [1959] ਸਪਲਾਇਰ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 394; ਮੰਚੇਰੀ ਪੁਥੁਸੇਰੀ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਕੁਥੀਰਾਵੱਟਮ ਅਸਟੇਟ ਰਿਸੀਵਰ (1996) 6 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 185 [1996] 5 ਸਪਲਿ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 813 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ.

[2007] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 990	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 19
[1964] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 371	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 19

[1974] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 896	' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।	ਪੈਰਾ 21
[1955] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 603	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।	ਪੈਰਾ 21
[1996] 5 ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 813	'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।	ਪੈਰਾ 25
[2002] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 512	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।	ਪੈਰਾ 26
[1980] 2 ਐੱਸਸੀਆਰ1048	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।	ਪੈਰਾ 27
[1963] ਸਪਲਾਇਰ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 676	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 28
[1964] 4 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 497।	‘ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।	ਪੈਰਾ 28
[2003] 6 ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 605	'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।	ਪੈਰਾ 32
[1996] 3 ਐੱਸਸੀਆਰ 1100	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ	ਪੈਰਾ 39

<u>ਕੇ. ਐੱਮ. ਜੋਸਫ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ.</u>

[1980] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1048	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 20
[1955] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 603।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 25
[1963] ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸਸੀਆਰ 699	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 25
[1985] 2 ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 556।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 25
[2005] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1131	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 25
[1959] ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸਸੀਆਰ 39	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੇਰਾ 28
[1996] 5 ਸਪਲਾਇਰ.ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 813	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 28
[1956] ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 691	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 57
[1964] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 191	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 58
[1985] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 358	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 72

[1964] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 497।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 79
[1965] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 26।	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।	ਪੈਰਾ 85
[1973] 1 ਐੱਸਸੀਆਰ 850।	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।	ਪੈਰਾ 106
[1992] 2 ਐੱਸਸੀਆਰ 210	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।	ਪੈਰਾ 106

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6006/ 2009 ਵਿੱਚ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 27.11.2007 ਤੋਂ

1991 ਦੇ ਐੱਲ. ਪੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 3 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਨਾਗਪੁਰ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ। , ਆਦਰਸ਼ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਅਨੀਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਤਲਸਰਾ, ਐਡ. ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਅਨੂਪ ਕੰਦਰੀ, ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਾ ਕੁਲਕਰਨੀ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ/ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਸੰਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਜੇ.

1. ਗ਼ੈਰ-ਸੰਗਠਿਤ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦਾ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਏਜੰਡਾ ਵੱਡੀ ਭੂਮੀਹੀਣ ਗਰੀਬ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਲਈ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੱਦ ਸੀਮਾ ਲਗਾ ਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਭੂਮੀਹੀਣ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਲਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗ਼ਰੀਬ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ (ਸੀਲਿੰਗ ਆਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼) ਐਕਟ 1961 (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਸਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲੂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵੰਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ਹੋਲਡਿੰਗ ‘ਤੇ ਅਧਿਕਤਮ ਸੀਮਾ (ਜਾਂ ਸੀਲਿੰਗ) ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ; ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਵੰਡ ਛੱਤ; ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ

ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਸੰਖੇਪ ਬਲਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਕੁਸ਼ਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ (ਸਮੇਤ ਏ ਕੰਪਨੀ) ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ, ਅਜਿਹੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ; ਅਤੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼"

2. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਬੰਧਤ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

" **ਸੈਕਸ਼ਨ 8-ਤਬਾਦਲੇ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ**

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਇਕਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਬੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ-ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, "ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਰੀ, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਰਗੇਜ, ਐਕਸਚੇਂਜ, ਲੀਜ਼, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਵੱਈਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸੀ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ (ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ 26 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ), ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਂ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਰਕਮਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 10-ਕੁਝ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

(1) ਜੇਕਰ –

(a) 26ਵੇਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸਤੰਬਰ, 1970 ਦੀ ਪਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਬਾਦਲੇ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1972, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ, ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ ਜੋ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇਕਾਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਛੱਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਛੱਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸ ਹੋਲਡਿੰਗ ਲਈ ਖੇਤਰ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਕੋਲ ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਹ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਛੱਤ ਖੇਤਰ.

ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੋਲਡਿੰਗ, ਜਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇਕਾਈ ਇਸ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਾ, ਫਿਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ [ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ], ਅਜਿਹੀ ਘਾਟ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਵਿਆਖਿਆ-ਖੰਡ (ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 'ਤਬਾਦਲੇ' ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਸਤੰਬਰ, 1970 ਦੇ 26ਵੇਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤਬਾਦਲੇ ਪਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, (ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ) ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ, 1972 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ 26 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(2) ਜੇ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ (ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਵੰਡ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਮਲ ਦੁਆਰਾ) ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਵੇਗੀ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਹੱਕ ਅਤੇ ਹਿੱਤ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ, ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਿਹਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਭਰੋਸਾਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਬੋਝ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਦੇ

ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਹੱਕ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਧਾਰਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 11. Restriction on ਪਰਤੀਸ਼ਨ

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਕਿ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ, 1972 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ 'ਸੀ' ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ-ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, 'ਵੰਡ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੰਡ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। "

3. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ 1972 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ, ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ 1972 ਦੇ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗਲਪ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ)। ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ 1975 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 2.10.1975 ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ, 2.10.1975 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ, ਭਾਵ 2.10.1975, ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, 26.9.1970 ਤੋਂ। ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਜੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ੰਕਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟਰਿਕਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਜੋ ਦੀ ਵੰਡ ਡੀਡ ਹੈ। ਇੱਕ 31.1.1970, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੋਵੇਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 26.9.1970 ਦੀ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਨ।

5. ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਪੰਜ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਰਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਜਗਨਨਾਥ ਖੱਤਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਬੀ ਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਲਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। 2.10.1975 , ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ 26.9.1970 ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਹਿੰਦੂ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ('ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ.') ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਕੇ ਵੰਡਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰਃ

66 .....ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 1 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਮਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਵੰਡ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ.. "

6. ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਠ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਦਸਤਖਤਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਡਿੱਗ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਸਫਲ ਭਵਿੱਖ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। & ਇਸ ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ 31 ਜਨਵਰੀ 1970 ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੰਡ ਡੀਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਪਰੋਕਤ ਵੰਡ ਡੀਡ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਟ੍ਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜਗਨਨਾਥ, 20.1.1955 ‘ਤੇ, ਜਦੋਂ ਜਗਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਟ੍ਠਲਦਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ।

8. ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਵਾਧੂ ਭੂਮੀ ਵੰਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਐੱਸਐੱਲਡੀਟੀ') ਨੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ, ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (11) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ, ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਹੈ। ਬੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਨੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਤੀ 1 ਦੇ

ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਵਰਗੀ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦੀ 60 ਏਕੜ ਅਤੇ 27 ਗੁੰਠਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬੇ ਬੈਂਚ, ਨਾਗਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 16.2.1977 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋ ਵਿਠਲਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਕਵੇਂ ਮੌਕੇ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਲਈ ਐਸ. ਐਲ. ਡੀ. ਟੀ. ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

9. ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ, ਐਸ. ਡੀ. ਓ., ਚਿਖਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਬੁਲਢਾਣਾ ਦੁਆਰਾ 7.5.1984' ਤੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਉੱਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਤਹਿਤ 59 ਏਕੜ ਅਤੇ 35 ਗੁੰਠਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ (ਏ) ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਪੋਟਖਰਾਬ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 12.16 ਏਕੜ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ; (ਬੀ) ਫੀਲਡ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. 106, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਹਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਜਗਨਨਾਥ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜਗਨਾਥ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਜ ਹੈ; (ਸੀ) ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਧੀਆਂ, ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਅਤੇ ਦੁਰਗਾਦੇਵੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ।

10. ਵਿਠਲਦਾਸ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਪੁੱਤਰ ਐੱਫ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਧੀ ਬੇਲਾਦੇਵੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋ ਹੋਰ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2.10.1975 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਸ. ਡੀ. ਓ. ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ। ਰਾਜ ਨੇ ਐਸ. ਡੀ. ਓ. ਕਿਊ. ਏ. (ਬੀ) ਅਤੇ ਜੀ. (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਲਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਕਾਰਵਾਈ. ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 3.12.1984 ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇਕੋ ਇਕ ਚਿੰਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

11. ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਪੱਖ ਮਿਲਿਆਅਧਿਕਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 31.1.1970 ਮਿਤੀ ਦਾ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਹੈ ਵਿਟ੍ਠਲਦਾਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵੰਡ ਪੱਤਰ 26.9.1970 ਦੀ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੋ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੀ

12. ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 7.9.1987 ਤੋਂ 15/16.9.1987 ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਬੇਟੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ 26.9.1970 ਦੀ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

13. ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 27.11.2007 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਈ ਦੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਵੰਡ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 31.1.1970 ਇਹ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਲੜ੍ਹਕੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 26.9.1970 ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਵਰਗੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਐੱਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ, 2.10.1975 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵੱਡੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਲਗ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਾਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ-ਇਤਰਾਜ਼, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ‘ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਰਹੂਮ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

15. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਐੱਸਐੱਲਪੀ) ਸਿਰਫ਼ ਸਵਰਗੀ ਏ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਨ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਸਵਰਗੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੇ ਜੁੱਤੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਾਰਚ, 2017 ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 1970 ਤੋਂ 1975 ਤੱਕ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 1964 ਤੋਂ 1978 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਰਜਿਸਟਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਮੰਗਰੂਲ ਲਈ 1970-1972 ਮਿਆਦ ਲਈ ਫਸਲ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿੰਡ ਬਾਬੁਲਗਾਓਂ ਲਈ ਫਸਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰਵੇਖਣ No.14 ਲਈ 1970-1973 ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਿਆਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 12 ਲਈ ਫਸਲ ਬਿਆਨ 1971-1972 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 12 ਲਈ 1972-1976 ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 14 ਲਈ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ 1973-1976 ਤੋਂ, ਦੋਵੇਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਰਾਹੀਂ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਲਗ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

17. ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਤਸਵੀਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਫਸਲ ਰਜਿਸਟਰ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਸਵਰਗੀ ਜਗਨਨਾਥ (ਦਾਦਾ) ਰਾਹੀਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

18. ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਐੱਨ. ਆਰ. ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ-ਰਾਜ।

ਡੀਮਡ ਫਿਕਸ਼ਨਃ

I 19. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਅਤੇ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਦੇਸ਼ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਵੰਡਣਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਸਾਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। 2 ਇਸ ਲਈ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ।

20. ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8,10 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ।

21. ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਉਹ ਮਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1972 ਦੀ ਸੋਧ ਨੇ ਇੱਕ ਡੀਮਡ ਫਿਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਣਗਿਣਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ 26.9.1970 ਤੋਂ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੰਡੋ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲਗਭਗ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਪੰਜ ਸਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਉਦੇਸ਼ ਸੀ "ਐੱਫ ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ। 4 " ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 3 ਪਰ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਸਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ। 'ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਜੀ' ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ, 'ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1955 ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ, ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਿੰਡੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ "ਸ਼ੱਕੀ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈਃ

"18. (a) xxx। xxxx xxxx। xxxx

(b) ਕੀ 26 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਤੋਂ ਅਰੰਭਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਾਂ 26 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੰਡੀ ਗਈ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 26.9.1970 ਅਤੇ ਅਰੰਭਤਾ ਮਿਤੀ (2.10.1975) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ.

22. ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵੰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, 26.9.1970 ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

23. ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਦੂਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 26.9.1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ, ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ। ਕਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

24. ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਡੀਡ ਬਾਰੇ ਸਮਾਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਵਟਾਂਦਰਾ, ਲੀਜ਼, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਕੰਮ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂਆਤ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਭਾਜਨ ਡੀਡ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਨੂੰ 26.9.1970 ਦੀ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

25. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝੀ ਗਈ ਗਲਪ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਬੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਜ਼ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵੱਖਰੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਰਲ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1964 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਲਪ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4ਏ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ 'ਡੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ 50 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਹ ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ. " ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ "ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਮ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਪਿਛਲੇ 50 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆਃ

" ..... ਸੈਕਸ਼ਨ 4-ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਘੇਰਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇ। ਗਲਪ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਗਲਪ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਬੰਧਤ ਗਿਰਵੀ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਮੰਨੀ ਜਾ ਰਹੀ ਗਲਪ ਦਾ ਲਾਭ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਪ ਨੂੰ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਜਾਂ ਮਿਟਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

26. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਜੌਹਰੀ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਐੱਮ. ਪੀ. ' ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ

27. ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਉੱਤਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, 10 ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੀ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੀ ਕਿ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੇ ਸਨ।

<u>ਕ੍ਰਾਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ-ਇਤਰਾਜ਼ਃ</u>

28. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਐਸ. ਡੀ. ਓ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋ ਫਾਰਮਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਨੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ, ਐਸ. ਡੀ. ਓ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸਨ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਛੱਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਵਰਗੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਉਸ ਧਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ

ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਰਜ ਕਰਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਯੋਗਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

29. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵੀ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ:

30. ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਘਾਤਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇੱਕ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

31. ਬੇਸ਼ਕ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਡੀ' ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੱਦੀ/ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 1994 ਦੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਕਟ 39 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ 22.6.1994 ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਈ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਾ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

32. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀਆਂ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐੱਫ. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪਵਿੱਤਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਲਹਿਦਗੀ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

33. ਗੁਰੰਮਾ ਭਰਤਰ ਵਿੱਚ ਚੰਬਸੱਪਾ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਬਨਾਮ। ਜੀ ਮਲੱਪਾ ਚਾਨਬਾਸੱਪਾ ਅਤੇ Ors.1, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

" 15 ..... ਮਾਧਵੀਆ ਵਿੱਚ, ਪੀਪੀ. 41 ਅਤੇ 42, ਕਾਤਯਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਠ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 2000 ਫਨਾਮ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਚੱਲ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

..... ਮਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ

" ਇੱਕੋ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ ਦਿਓ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉਕਤ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦੀ ਵੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਧੀ ਆਪਣੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧੀ ਲਈ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ...

...ਕੁਡੁਤਮਮਾ ਬਨਾਮ ਨਰਸਿਮਹਾਚਾਰਿਆਲੂ [(1907) 17MLJ 528] ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂਫਾਦਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ...

। ...ਵਾਲਿਸ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵੰਡ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੱਕ ਬੇਵੱਸ ਹੋ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹੇ ਜੋੜੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ, ਪੀ. 532:

“...ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਗੋਥਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਮੈਂਬਰ, ਹੁਣ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਾੜੀ ਲਈ ਅੰਨਦਾਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ‘ਤੇ ਜਦੋਂ ਹਾਲਾਤ ਹੋਣ। ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

‘’.....ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁੰਦਰਮਿਆ ਬਨਾਮ ਸੀਤਮਮਾ [(1911) 21 ਐਮਐਲਜੇ 695, ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ‘ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। 699] ਅਤੇ 8 ਏਕੜ ਦੇ ਜੱਦੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਜਦੋਂ

ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ 200 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਆਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦਾ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੱਜ. ਮੁਨਰੋ ਅਤੇ ਸੰਕਰਨ ਨਾਇਰ, ਜੇ. ਜੇ. :

" ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਬਲਕਿ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ 1899 ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .....

..... ਵੈਂਕਟਾਰਮਨ ਰਾਓ, ਜੇ. ਸੀਤਮਹਲਕਸ਼ਮੰਮਾ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਕੋਟਾਇਆ [(1936) 71 ਐੱਮ. ਐੱਲ. ਜੇ. 259] ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਜਬ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪੀ. 262 :

" ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਿਤਾ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਹਿੱਸਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ:

" ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਹੱਦ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਹੱਦ, ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚੇ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗਾ

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਦਰਾਸ ਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਚੰਦਰ ਰੈੱਡੀ ਨੇ ਅੰਨਾਮਲਾਈ ਬਨਾਮ. ਸੁੰਦਰਥਮਲ [(1952) ॥ ਐੱਮਐੱਲਜੇ 782,784]।

ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਧੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੀ ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਵਿਆਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਵਾਇਤੀ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਭਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀਆਂ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਦ, ਈ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰਵਉੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ. "

ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਧੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਹਿੱਸਾ, ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਐੱਫ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਨੁਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ, ਪਰ ਲਗਾਤਾਰ, ਹਿੰਦੂ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,

ਅਨਾਮਲੀ ਅੰਮਲ ਬਨਾਮਸੁੰਦਰਥਮਲ ਅਤੇ ਓਰਸ "। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?ਵਿਆਹ? ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਹੈ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੋੜਾ।

6. ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਕਿਸੇ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਜਬ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਹ ਦਾ

ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਪੀ. 1 ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਬਾਕੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ਾ ਪਹਿਲੇ ਡੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

35. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੰਮਾ ਭਰਤਰ ਚੰਬਸੱਪਾ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਵੀ. ਮਲੱਪਾ ਚਾਨਬਾਸੱਪਾ ਅਤੇ ਓਰਸ।

36. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈਃ

ਏ. ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬੀ. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੀ. ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 2005 ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ, ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਤ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਉੱਤੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ 1994 ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ।

37. ਜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਹ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਏ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਅੱਜ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੀ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

38. ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸੋਧਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

(1) ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ' ਤੇ, ਛੱਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ-ਇੱਕ "ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, -

((ਏ) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ/ਪਤਨੀ (ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਤੀ/ਪਤਨੀ) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪਤੀ/ਪਤਨੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਪਤੀ/ਪਤਨੀ, ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ; ਜਾਂ

(c) ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ-ਪਤਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ।

(2) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, 26 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਘੋਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੰਗ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰੇਕ ਪਤੀ/ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ, ਜੇ ਵਿਆਹ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ, ਫਿਰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ (ਭਾਵੇਂ ਵਿਆਹ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੰਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ) ਮਿਤੀ), ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਛੱਤ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ “।

ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਭਰੇਗਾ ਜੇ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ, ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

39. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ? ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ, ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੌਨੂ ਅਤੇ ਅਨਰ ਵਿੱਚ। ਵੀ. ਤਾਲੁਕ ਭੂਮੀ ਬੋਰਡ, ਚਿਤੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। , " ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ, ਇੱਕ ਛੱਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ

ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਟੀ. ਪੀ. ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 123 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਈ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਹੱਕ ਜਾਂ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮੇਡ ਗੌਡਾ ਬਨਾਮ ‘ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੇਨ ਗੌੜਾ, 20 ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਵੀ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਪੱਤਮਾਲੀ v. ਲਕਸ਼ਮੀ 2, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਝ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਗ ਅਤੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਡੀਡ। ਨਾਲ ਹੀ, ਨੰਬਰੀ ਬਸਵ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਵਿ. ਵਿੱਚ। ਅਲਾਪਤੀ ਹਾਇਮਾਵਤੀ ਅਤੇ ਓਰਸ। ਭਾਵੇਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਨਾਮਕਰਨ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸਦਾ ਤੱਤ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਮਕਰਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

40. ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਉਚਾਰਨ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸਥਿਤੀ. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡੀਡ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੰਡ-ਕਮ-ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਟੀ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਅਤੇ 123 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

41. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਡੀਡ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਧੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੰਡ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ‘ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹੈ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਧੀ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਧਾਰਮਿਕ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।

42. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਬਹਿਸ ਹੋਈ ਉਹ ਸੀ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਰਹੂਮ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਸ. ਡੀ. ਓ. ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਉੱਤੇ ਗਲਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਐੱਫ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

43. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਡੀ. ਓ. ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਭੁਲਗਾਓਂ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ 1 2 ਅਤੇ 14 ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

44. ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਲੱਭਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪਰਿਣਾਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

45. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕੋ।

ਕੇ. ਐੱਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.

1. ਭਰਾ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਚੋਲ ਕੇ ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨਮਾਨ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਵਰਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਆਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼) ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਸਵਰਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

31.01.1970 . ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੈ। ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਹਨ। ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਵੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ 31 ਏਕੜ੍ਹ ਅਤੇ 29 ਗੁੰਟਾ ਈ ਨੂੰ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਸਵਰਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਧੀ ਹਨ।

4. ਵਿਠਲਦਾਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਤਹਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 02.10.1975. ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ 118 ਏਕੜ੍ਹ ਅਤੇ 17 ਗੁੰਟਾ ਐਲਾਨੀ ਗਈ। 60 ਏਕੜ੍ਹ ਅਤੇ 27 ਗੁੰਟਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਿਠਲਦਾਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਉਲਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮਿਤੀ 02.03.1982 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਕ 'ਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 07.05.1984 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ। , ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਅਤੇ ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ, ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿੰਡ ਬਾਬੁਲਗਾਓਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 31 ਏਕੜ੍ਹ ਅਤੇ 29 ਗੁੰਟੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 12 ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੇਤਰ 17 ਏਕੜ੍ਹ 23 ਗੁੰਟਾ ਅਤੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 14 ਵਿੱਚ 14 ਏਕੜ ਅਤੇ 6 ਗੁੰਟੇ ਰਕਬਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ 60 ਏਕੜ ਅਤੇ 15 ਗੁੰਟੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 6 ਏਕੜ 15 ਗੁੰਟੇ ਪੋਟ ਖਰਬ ਜ਼ਮੀਨ ਪਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 54 ਏਕੜ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਕੇ, (ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ) ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। 60 ਏਕੜ ਅਤੇ 15 ਗੁੰਟੇ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਅਧੀਨ 59 ਏਕੜ ਅਤੇ 35 ਗੁੰਟੇ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨਨਾਥ ਖੱਤਰੀ (ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸਦੇ (ਦਾਨੀ) ਕੋਲ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 31 ਏਕੜ ਅਤੇ 29 ਗੁੰਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਦਾਨੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਹੀ, ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ 119 ਏਕੜ ਅਤੇ 50 ਗੁੰਟੇ ਸੀ।

1984 ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਅਪੀਲ ਨੰ. 59 ਵਿੱਠਲਦਾਸ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ ਹਨ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਨੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ -

ਰਾਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਫ਼ਾ ਨੰਬਰ 71 ਉੱਤੇ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ –

I. ਨਾਬਾਲਗ ਭੈਣ ਦੀ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਉਦੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

II. ਇਹ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹਨ; ਮੌਜੂਦਾ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਜਗਨ੍ਨਾਥ ਖੱਤਰੀ ਜੀ ਨਾਲ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ ਹਨ।

III. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਦਾ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਐਕਟ ਦਾ ਕ੍ਰਮ।

ਇਹ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਸ. ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

7. ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲੋਂ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ - ਇਤਰਾਜ਼, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੀ ਬੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਨਾਮਕਰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਦਾ ਤੱਥ ਪਦਾਰਥਕ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। 13 ਅਤੇ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਬਲਗਾਓਂ ਦੇ 14 ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

8. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਲਟ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜ਼ਮੀਨ, ਜੋ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਨੂੰ

ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ. ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ 181 ਏਕੜ ਅਤੇ 26 ਗੁੰਟਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। 111 ਏਕੜ ਅਤੇ 39 ਗੁੰਟਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ. ਇਸ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਉੱਤਰਦਾਤਾ 6 ਅਤੇ 7 ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਅਤੇ 5 ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। , ਸੰਪਤੀ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਪਤਨੀ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਪਤੀਆਂ ਜੋ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ 103 ਏਕੜ ਅਤੇ 36 ਗੁੰਟਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1991 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ 27.11.2007 ਮਿਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਕਮਲਾਦੇਵੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮ ਐਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

10. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈਃ

ਮਿਤੀ 31.01.1970 ਦੇ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧੀਆਂ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ। ਵੰਡ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ. ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਜੋ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੀ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਦਾ ਜੀ ਨੂੰ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮਾਪੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਉਹ ਕਾਸ਼ਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਾਸਤਵਿਕ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਸੀਲਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਵੰਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ 26.09.1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਨਹੀਂ ਸਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ 26.09.1970 ਉੱਤੇ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ।

11. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ

ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (3) (i) ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਤਨੀ, ਵਿਧਵਾ, ਵਿਧਵਾ ਮਾਂ, ਦਾਦੀ-ਨਾਨੀ ਹੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ, ਵਿਆਹੀਆਂ ਜਾਂ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਔਰਤਾਂ "।

12. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 1976 ਦਾ ਐੱਫ. 2791। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮਾਂ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 09.01.1970 ਦੁਆਰਾ।

13. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾਬਾਲਗ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਜੀ 03.11.1955 ਸੀ, ਦੀ ਉਮਰ 14 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 29.08.1957 ਹੈ, ਸਾਢੇ 12 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੰਡ 31.01.1970 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

14. ਵਿਠਲਦਾਸ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

15. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਫਸਲ ਸਾਲ 1970-1971 ਅਤੇ 1971-1972 ਲਈ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1972-1973 ਤੋਂ 1974-1975 ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਧੀ ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

16. ਸਰਵੇਖਣ No.12 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਧੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ

17. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਬੇਹੂਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ ਕੋਲ ਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਠਲਦਾਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

18. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। , [ਵਿਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 111] ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ 6 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ। ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 7 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਨ। ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ, ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

19. ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਹੇਡਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 1, ਅਤੇ 1976 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2997 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਹਾਃ

" 8. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 6 ਅਤੇ 7 ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 2-10-1975 'ਤੇ ਬਾਲਗ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ 14 ਅਤੇ

12 ਅਤੇ ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ, 31.01.1970' ਤੇ, ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਪਿੰਡ ਬਾਬੂਲਗਾਓਂ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਫਸਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਸਾਲ 1970-71 ਅਤੇ 1971-72 ਦੇ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਲ 1972-73 ਤੋਂ 1974-75 ਤੱਕ ਦੇ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦੁਰਗਾਦੇਵੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੀ ਕਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਫੀਲਡ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 12 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਲ 1974-75 ਦੌਰਾਨ ਪਿਤਾ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧੀ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ 1970-71 ਅਤੇ 1971-72 ਲਈ ਦਾਇਰ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਨੇ ਇਸ ਖੇਤ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਐੱਮ. ਆਰ. ਟੀ. ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਫੀਲਡ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. 12 17 ਏਕੜ 28 ਗੁੰਠਾ ਅਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. ਪਿੰਡ ਬਾਬੁਲਗਾਓਂ ਦੇ 14 ਏਕੜ ਦੇ 6 ਗੁੰਠੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 6 ਅਤੇ 7 ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 31-1-1970 ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਖੋਜ ਸਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ. ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ "।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦਾ ਦਿਹਾਂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਐੱਲ. ਆਰ. ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏਗਾ।

20. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉੱਤਰ ਚੰਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਲ. ਆਰ. ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ 2 ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੰਡ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ ਜਾਇਦਾਦ. ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਠਲਦਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹੱਕ ਸੀ, ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਵੱਡੀ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 26.09.1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

21. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਤੀਜੇ ਪੈਰੇ 9,10, ਈ 11,12 ਵਿੱਚ ਲੱਭੇ ਜਾਣੇ ਹਨਃ

" 9. ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਸੰਨ 1970 ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ-ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਬੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ

ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਐੱਫ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ। ਉੱਤਰ ਚੰਦ ਵਿੱਚ ਜੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ v. ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1980 ਐਸ. ਸੀ. 806 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਸਲ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਸਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਚੋਰੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਤੀ 31-1-1970 ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਾਲ 1975 ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ।

10. ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਦਰਾਓ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, 1969 Mh.L.J. 813 ਉੱਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਵੈਧ ਸੀ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ Nos.6 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 31-1-1970 ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਲਿਖਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨਾ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਵੰਡ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ Nos.6 ਅਤੇ 7 ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕਮਲਾਦੇਵੀ ਹੀ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ।

12. ਇਸ ਗਲਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਏ. ਜੀ. ਪੀ. ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰਾਜ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਪੱਖ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ

ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

22. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਐਚ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਲੈ ਸਕੇ। ਰਾਜ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਘਾਟ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਡੀ ਬੇਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਲਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

23. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੁੰਡੋਮਲ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ। ਟੋਪਾਲ ਛੋਟਾਮਲ 3 ਅਤੇ ਮਲਿਰੇਡੀ ਵੈਂਕਟਪਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ v. ਮਲਿਰੇਡੀ ਵੀਰਈਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ-4 ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਕਿ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 21 ਅਤੇ 23 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀਃ

ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਨ, ਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ Nos.6 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸਾਰੀ E ਏਕੜ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਜੇ ਉਹ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨਾ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ Nos.6 ਅਤੇ 7 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ। ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਐੱਫ ਮੰਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਣ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਾਰਾਸਿੰਘ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ Nos.6 ਅਤੇ 7 ਦੀ ਪ੍ਰੋਕਸੀ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

XXX। XXX। XXX

23. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 31-1-1970 ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਬਣੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ Nos.6 ਅਤੇ 7 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ-ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੀਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਨੁਕਸ ਠੀਕ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਣ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ Nos.6 ਅਤੇ 7 ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਹਿਲਾ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਹਿੱਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਧੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਹਾਵਤ ਅਨੁਸਾਰ "ਪਾਲ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀਟਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣਾ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਫੀਲਡ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. 106 ਸਾਵੰਗੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 20-1-1955 ਮਿਤੀ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ 30-1-1970 ਮਿਤੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਰੁਖ ਅਪਣਾਉਣਾ, ਉਸੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਉਡਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ

24. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨਃ

ਇੱਕ ਭਾਗ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 31.01.1970 ਉੱਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਲਈ ਕੁੱਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਲੱਗ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। 31.01.1970 ਉੱਤੇ ਤਿੰਨੇਂ ਧੀਆਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਦਿਨ 02.10.1975 ਹੈ। ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਮਿਤੀ 31.01.1970 ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ। ਉਹ ਇਹ ਦੱਸ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੰਡ ਡੀਡ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਛੱਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਗਣਨਾ. ਦਰਅਸਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 26 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਵੰਡ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1972 ਅਤੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਉਸ

ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਐੱਚ. ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (10) ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਸਟੋਰ ਰੱਖਿਆ ਜੋ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ, 1972 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅੱਗੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਸੀਲਿੰਗ ਅਕਾਊਂਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। , 02.10.1975 . ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ

ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਖੇਡ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵੰਡ ਪੱਤਰ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ, 26.09.1970 ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ 31.01.1970 ਉੱਤੇ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰਾ ਸੰਚਾਲਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਤਹਿਤ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਾਲਗ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।

25. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਤਾ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੇ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 31.01.1970 ਦੀ ਵੰਡ ਡੀਡ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

26. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਬਿਹਾਰ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ; ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ I, ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਅਮਰਚੰਦ ਐਨ. ਸ਼ਰਾਫ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ; ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਕਾਨਪੁਰ ਬਨਾਮ. ਮਦਰ ਇੰਡੀਆ ਰੈਫ੍ਰਿਜਰੇਸ਼ਨ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਪੀ) Ltd.7; ਬਿਜੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ। ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੂਜਾ।

27. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਦੇ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਦੇਖੋ। ਐੱਸ. ਤੇਜਾ ਬੀ ਸਿੰਘ)

28. ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿੰਨਾ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਡੀਮਿੰਗ ਗਲਪ ਨੂੰ ਗਲਪ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ (ਦੇਖੋ ਮੰਚੇਰੀ ਪੁਥੁਸੇਰੀ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ v. ਕੁਥੀਰਾਵੱਟਮ ਅਸਟੇਟ ਰਿਸੀਵਰ 1 ਓ)।

29. ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡੀਮਿੰਗ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇ (ਵੇਖੋ (2009) 1 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 540)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

<u>ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ</u>

30. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਪਿਤਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਲੈ ਲਈ। ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵੰਡ ਈ ਡੀਡ ਇੱਕ ਚਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਫ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

<u>'ਐਕਟ': ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ</u>

31. ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਇਹ ਸਾਲ 1961 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (4) ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਉਹ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ"। ਐਕਟ ਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 26.01.1962 ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1961 ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 3,4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ -

ਭਾਗ 3 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

ਵਿਆਖਿਆ. - ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। (2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“4(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ।– ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਛੋਟ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਰਪਲੱਸ ਜ਼ਮੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।“

ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਧਿਆਇ III. ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9 11 ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

8. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤਬਦੀਲ ਜਾਂ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਛੱਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ;

ਵਿਆਖਿਆ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ (ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਰੀ, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਰਗੇਜ ਦੁਆਰਾ, ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ, ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਵੱਈਆ) ਅੰਤਰ-ਵਿਵੋਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ "ਵੰਡ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅੰਤਰ-ਵਿਵੋਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੰਡ।

ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ, ਇਹ ਜਨਵਰੀ, 1962 ਦਾ 26ਵਾਂ ਦਿਨ ਸੀ।

“ 9. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ. - ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, "ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ" ਅਤੇ "ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ" ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਚੈਪਟਰ ਹੈਡਿੰਗ ਸਰਪਲੱਸ ਲੈਂਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੈਪਟਰ IV ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੂਰਗਾਮੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਨ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਕਟ ਨੰ. 1975 ਦਾ 21ਵਾਂ. ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

" ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗ ਆਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼) ਐਕਟ, 1961 ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ (ਜਾਂ ਸੀਲਿੰਗ) ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਛੱਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੱਖੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਹੁਣ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ (ਜਾਂ ਛੱਤ), ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਭਲਾਈ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 19/09/1975 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ।

32. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (6ਏ) "ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ" ਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ, 1975 ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

33. " ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (11) ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈਃ

" 2 (11) " ਪਰਿਵਾਰ "ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਏ, ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਇਕਾਈ ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਹਨ;

34. ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (14) 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ "ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈਃ

2 (14) " ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਆਕਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ। ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ; ਅਤੇ "ਹੋਲਡਿੰਗ" ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;

35. ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (21) ਉੱਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ "ਮਾਲਕ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈਃ

" 2 (21) " ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, 4 [ਜਾਂ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਉੱਚ ਧਾਰਕ], ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ-ਕਬਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

36. ਧਾਰਾ 3 (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮਨਾਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

ਵਿਆਖਿਆ. - ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ।

37. ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (3) ਵੀ ਚਾਨਣਾ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈਃ

" (3) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ

(ਏ) ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਂਬਰ ਹੈ,

(ਅ) ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਂਬਰ ਹੈ,

(c) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

(d) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੈ [ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। (a), (b), (c) ਜਾਂ (d) ਉੱਪਰ] ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਫਿਰ ਉਸ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼

ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀਃ —

(1) ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਵੰਡ ਉੱਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੱਖਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ;

(2) ਕਿਸੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ। ਸੁਸਾਇਟੀ, ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

38. ਸੈਕਸ਼ਨ 5 "ਛੱਤ ਖੇਤਰ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (1) ਅਤੇ 5 (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

" 5. ਛੱਤ ਖੇਤਰ. - (1) ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਤਾਲੁਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਲਮ 2,3,4,5 ਅਤੇ 6 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ, ਛੱਤ ਦਾ ਖੇਤਰ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਰਗ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਤਾਲੁਕਾ। ਐੱਫ

(2) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਇਕਾਈ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਰਗ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਲਈ ਛੱਤ ਦਾ ਖੇਤਰ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਛੱਤ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

39. ਮੈਂ ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8,9,10 ਅਤੇ 11 ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀਃ

" 8.ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ। - ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਇਕਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਵਿਆਖਿਆ. ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, "ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਤਬਾਦਲਾ, ਭਾਵੇਂ ਏ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ, ਲੀਜ਼, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਪੁਰਦਗੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ

ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ (ਸਿਵਾਏ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਬੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 26 ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1970), ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਰਕਮਾਂ, ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ

9. ਸੀਲਿੰਗ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ।—

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਰੰਭ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਕੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰੋ ਉਹ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ, ਕੁੱਲ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ

ਵਿਆਖਿਆ. ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਹੈ।

10. ਕੁਝ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ। -

(1) ਜੇਕਰ -

(ਏ) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਮੈਂਬਰ, 26 ਸਤੰਬਰ 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ, 1972 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ

(ਅ) ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ, ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣੀ ਗਈ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਲਕੀ ਲਈ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਬਚੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਲਕੀ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ [ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ]ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਕਮੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ, ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਾਧੂ

ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਵਿਆਖਿਆ. - ਖੰਡ (ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ 'ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ 6 ਦਾ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਹੈ।

26 ਸਤੰਬਰ 1970 ਦੇ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤਬਾਦਲੇ (ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ) ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ, 1972 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ।

ਵਿਆਖਿਆ. ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ 26 ਸਤੰਬਰ 1970 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਜੇ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਜੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ (ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਵੰਡ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ) ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ, ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਵੇਗੀ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਨਿਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਬੋਝ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਉਹ ਠੀਕ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ

40. ਅਧਿਆਇ IV ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ 12 ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਰਿਟਰਨ ਵਾਪਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 12 (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

(1) ((ਏ) 26 ਸਤੰਬਰ 1970 ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਅ) ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ

41. ਧਾਰਾ 14 ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈਃ

" 14. ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। - (1) ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਰਿਕਾਰਡ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਐਚ [2019] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. ਮੰਨੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਅਕਤੀ 2 [ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ] ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 2 [ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਲੁਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ [ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ] ਇੱਕੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ [ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ] ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਵੀਜ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜਾਂਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੋ। 5 [(4(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜਾਂਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। (5) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ [ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ] ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ (ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ) ਰੱਖੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ।

42. ਇਸ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈਃ

18. ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੁੱਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ। - 18.ਦਿਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਜਾਂ ਦਿਨ ਜਿਸ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਕੁਲੈਕਟਰ, ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਭਾਵ-

(ਏ) ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਕਿੰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ, 1970 ਦੇ 26 ਵੇਂ ਦਿਨ;

(ਅ) ਕੀ 26 ਸਤੰਬਰ 1970 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਾਂ 26 ਸਤੰਬਰ 1970 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੰਡੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਛੱਤ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(ਬੀ) ਕੀ ਧਾਰਕ ਦਾ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ;

(c) ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਕਿੰਨਾ ਹੈ?

(ਡੀ) ਕੀ ਧਾਰਾ 8 ਜਾਂ 11 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ [ਧਾਰਕ] ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਵੰਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ [10 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 11 ?]

e) ਕੀ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

(f) ਕੀ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ [ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ] ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੀਅਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, D ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ?

(g) ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਕਿੰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ 10 [ਧਾਰਕ] ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

(h) ਕੀ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ [ਧਾਰਕ] ਕੋਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਸਬੰਧਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਨਿੱਜੀ ਕਾਸ਼ਤ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ?

(i) ਕੀ [ਧਾਰਕ] ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਫ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

(j) ਕੀ [ਧਾਰਕ] ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ?

(ਕੇ) ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ?

(1) ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। "

43. ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

44. ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

45. ਅਧਿਆਇ ਛੇਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਸਿਰਲੇਖ "ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਬੀ" ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

46. ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਸਮੇਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

47. ਅਧਿਆਇ ਸੱਤਵਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

48. ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸੀ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦਲੀਲ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

" 33. ਅਪੀਲ. (1) ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲੇਃ -

(1) ਧਾਰਾ 131 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ [ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਰਿਟਰਨ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ;

(2) ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ 2 [ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ] ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਧੀਨ; 3 [(2 ਏ) ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼;

(3) ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ;

। (4) ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼;

(5) ਧਾਰਾ 29 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼;

(6) ਧਾਰਾ 37 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧ; ਅਤੇ

(7) ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਖੇਪ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼।

(1ਕੋਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਫੈਸਲੇ, ਆਦੇਸ਼, ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲੇ, ਆਦੇਸ਼, ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ, ਆਦੇਸ਼, ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧ 41, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਨਿਯਮ 22, ਕਰਾਸ ਬੌਬਜੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਫੈਸਲੇ, ਆਦੇਸ਼, ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੀ

(3) ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਸਿਵਲ ਡੀ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908. (1908 ਦਾ ਵੀ) "।

49. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

" 34. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ, ਆਦੇਸ਼, ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

50. ਧਾਰਾ 41 ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

। " 41. ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਬਾਰ। - ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ, ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੱਲ ਕਰਨ, ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 27, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ।

ਵਿਆਖਿਆ. - ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾਤਦਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ, 1906 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾਤਦਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। (ਬੋਮ. 1906 ਦਾ ਦੂਜਾ) "

51. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 44 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ

“ ਸੈਕਸ਼ਨ 44ਬੀਃ ਪ੍ਲੀਡਰਜ਼, ਈ. ਟੀ. ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਅਨੁਕੂਲਤਾ. – ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਕੀਲ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ. ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਵਕੀਲ" ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਵਕੀਲ, ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ "।

52. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨਃ -

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (5ਏ) ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ 'ਕੋਡ' ਈ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ, 1966 ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ 6ਏ,

ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ' ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1972 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2 (11ਏ) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ 'ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (20) ਵਿੱਚ, 'ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸੀ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ -

" (20) ' ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ, ਪਤੀ/ਪਤਨੀ, ਭਰਾ, ਅਣਵਿਆਹੀ ਨਿਰਭਰ ਭੈਣ, ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰ ਭੈਣ, ਪੁੱਤਰ, ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ, ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰ ਧੀ, ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ, ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰ ਧੀ।

ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਅਧਿਆਇ ਅਧਿਆਇ ।। ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ, ਐਚ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

53. ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠਦੇ ਹਨਃ -

1. ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ 26.9.1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਨਕਲੀ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

2. ਮਿਤੀ 1 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੰਡ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

। 3. ਕਰਾਸ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ-ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ?

26.09.1970 ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

54. ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਡੀ ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ" ਅਤੇ "ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ ਜੋ ਅਸਲੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। “ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ

ਤਬਾਦਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸੱਚੀ ਵੰਡ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਂਝੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਜੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ।

55. ਮੈਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਖੰਡ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਛੱਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 18 (ਸੀ) ਅਤੇ (1) ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਖੇਤਰ ਹੈ। , 02.10.1975 . ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ "ਰੱਖਣਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, "ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ"। ਸ਼ਬਦ "ਮਾਲਕ" ਦਾ ਅਰਥ ਅੱਗੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਮ ਧਾਰਕ, ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"। ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ। 'ਕਬਜ਼ਾ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 'ਮਾਲਕ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜੇਕਰ D ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਤ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ। ਹੱਦ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਟੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋਰਗੇਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਹੈ।

56. ਇਸ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਐੱਫ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਹੈ) ਕੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨੇਗੀ ਕਿ ਜੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ।

57. ਸ਼੍ਰੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ, ਮਦੁਰਾਈ ਬਨਾਮ. ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ "ਬੇਨਾਮੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈਃ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਚੋਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬੇਨਾਮੀਦਾਰ ਸਨ, ਪਰ ਬੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 'ਬੇਨਾਮੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਜਦੋਂ ਏ ਬੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਐਕਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਚਾਲਨ ਤਬਾਦਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਲੇ ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਕਰਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਐਕਸ ਜਾਂ ਬੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਕਲੀ, ਤਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਐੱਫ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਪਰ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .....

" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

58. ਕਲਵਾ ਦੇਵਦੱਤਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ v. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ 12, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 25ਏ, 67 ਅਤੇ 30 ਤਹਿਤ ਉੱਠਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜੋ ਉੱਠਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੰਡ ਨਕਲੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੰਡ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ, ਨਾਮਾਤਰ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵੰਡ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਉਸ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕੋ ਮੁੱਲ ਦੇ ਚਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬਰਾਬਰ

ਵੰਡ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਨਾਗੱਪਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਾਗੱਪਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਹੇਵੰਦ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

" 14. ..... ਵੰਡ ਦਾ ਡੀਡ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਡੀਡ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵੰਡ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾਗੱਪਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਵੰਡ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾਗੱਪਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੰਡ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਨਾਗੱਪਾ ਦੇ ਅਸਥਿਰ ਉਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਧੁੰਦਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਰ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਗੱਪਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਅਤੇ ਵਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਡੀਡ ਇੱਕ ਨਾਮਾਤਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .....

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

59. ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਮੌਰਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ, ਇੱਕ ਨਾਮਾਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਾਗ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟ੍ਰੈਪਿੰਗ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਸੀ, ਭਾਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਨਕਲੀ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਇੱਕ ਚਤੁਰ ਛਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਅਸਲ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 'ਏ' ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

60. ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬਹਾਨੇ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸਮਝ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਬੁੱਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਭਾਸ਼ਾ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਵੰਡ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜ਼ਮੀਨ' ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1908 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ.' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾਃ

(i) ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ

(ii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਭੇਜਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ।

(iii) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ। ਸੰਮਨ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ

ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਮਲੇ' ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਉਹੀ ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

62. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਰਾਜ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੱਲ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਹਿਨਿਆ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਕੁਲੈਕਟਰ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 26.09.1970 D ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਥਿਤ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਵੰਡ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

63. ਉੱਤਰ ਚੰਦ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 8,10 ਅਤੇ 12 ਈ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਨੇ ਖੁਦ ਉਹਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ 04.08.1959 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8,9 ਅਤੇ 12 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ "ਉੱਥੇਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਨੇਮੀਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਦਾਗੀ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਪਟੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਐਕਟ ਜੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

" 3. ..... ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਉਹਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ 4-8-1959 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕੁਆਇਰ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਸ. ਐਸ. 8 , 10 ਅਤੇ 12 ਜੋ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ ਜੋ 4 ਤੋਂ 8 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - 1959. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਤਬਾਦਲੇ 4-8-ਏ 1959 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ

ਅਤੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਨੇਮੀ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਨਾ ਤਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

। 64. ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਿ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਦਾਗੀ ਸਨ। ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੋਵੇ, ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਇਹ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਇਦ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਸੱਚਾ ਸੀ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦੇਵੇ।

65. ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 44(ਅ) ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

66। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਕਤ ਵੰਡ 'ਤੇ ਮਹਾਂਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਿਟ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਵੰਡ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਹਿੱਸਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਏ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਤਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਵੇਗੀ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਹੀ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ

ਢੁਕਵੇਂ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਕਲੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਸੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ. , ਪਿਤਾ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ।

67. ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੋਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। , ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੁਦ ਲਾਭਾਰਥੀ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨ ਕੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

68. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ

I. 26.09.1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਭਾਗ, ਜੇ ਇਹ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

II. ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ। ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੇ 26.09.1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ (3), G ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵੰਡ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਕਲੀ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭਾਗ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ 11 ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਅਯੋਗਤਾ ਐਚ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ 26.09.1970 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

III. ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੰਡ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ,ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇ ਹਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

69. ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ? ਦੂਜਾ, ਕੀ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਡਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ, ਧੀਆਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ, 1956 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 29ਏ 1994 ਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈਃ

" 29ਸਹਿਭਾਗੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਧੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6-

(1) ਵਿੱਚ ਮਿਤਾਖਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਦੀ ਧੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ;

(ii) ਅਜਿਹੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਉਹੀ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪੂਰਵ - ਜੇਕਰ ਉਹ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਨੂੰ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੀ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਬੱਚਾ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(iii) ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖੰਡ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਮਲਕੀਅਤ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ

ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(iv) ਖੰਡ (ii) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਧੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ (ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1986 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ।

ਭਾਗ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਗਲਾ ਪਹਿਲੂ ਢੁਕਵਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗ਼ੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅੱਗੇ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਾਸ਼ਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

70. ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਦਾਦਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹਨ। , ਵਿੱਠਲਦਾਸ, ਬਹੁਤ ਜਿਊਂਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਧੀ ਜੀ ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧੀਆਂ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਲ 1973 ਅਤੇ 1975 ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਪਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

71. ਜੇ ਪਿਤਾ ਧੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਇਦਾਦ 'ਏ' ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਧੀਆਂ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸਰਵੇਖਣ

72. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ v. ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ ਸ਼ਾਮ ਰਾਓ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਅਤੇ ਹੋਰ 1,313 ਕੇਸ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਠਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ, ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ [ਜਵਾਬਦੇਹ] ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ ਪਰ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਛੱਤ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਤਹਿਤ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਔਰਤ ਮੈਂਬਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

“ 7. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਈਨ ਆਨ ਹਿੰਦੂ ਲਾਅ ਐਂਡ ਯੂਸੇਜ (1953 ਡੀ ਐਡੀ.) ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਮ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਟੁੱਟ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬਲਕਿ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਂਝਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਸਾਂਝੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇ। ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਪੈਰਾ 264 ਉੱਤੇ

ਈ.

" 264. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੀ ਆਮ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਦੂਰੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਤੱਕ। ਪਰ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿ-ਸਦੱਸਤਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੁਚਿਤ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਐੱਫ ਸਹਿ-ਸਦੱਸਤਾ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈਃ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਾਅ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ, ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ, ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ. ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਰਗੇ ਸਿਰਫ ਘਟੀਆ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ “.

8. ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸਹਿਭਾਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਤੰਗ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਮਰਦ ਜੋ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਂਝੀ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਸੀ ਪੋਤੇ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਪੋਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਸਹਿ-ਭਾਈਵਾਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡੀ ਦੇ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੇ ਜਨਮ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ

ਰਹਿੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਈ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਗੌਲੀ ਬੁੱਧੰਨਾ ਬਨਾਮ ਦੇਖੋ। CIT [(1966) 3 SCR 224 AIR 1966 SC 1523: (1966) 60 ਆਈ. ਟੀ. ਆਰ. 293] ਅਤੇ ਸੀਤਾਬਾਈ ਬਨਾਮ. ਰਾਮ ਚੰਦਰ [(1969) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 544: ਏ. ਆਈ. ਆਰ 1970 ਐਸ. ਸੀ. 343: (1970) 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1]) ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਬੇਟੀਆਂ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਪੁਰਸ਼ ਐੱਫ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। (ਐੱਨ. ਵੀ. ਨਰੇਂਦਰਨਾਥ ਬਨਾਮ ਦੇਖੋ। ਸੀ ਡਬਲਯੂ ਟੀ [(1969) 1 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 748: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1970 ਐਸ. ਸੀ. 14: (1969) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 882 (1969) 74 ਆਈ. ਟੀ. ਆਰ. 190]

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਔਰਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਈਨ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

" ਔਰਤਾਂ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਸਿਰਫ ਮਰਦ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਮਿਤੱਕਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਹਿ-ਪਾਰਸਨਰੀ ਇੱਕ ਆਮ ਮਰਦ ਪੂਰਵਜ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਲਾਈਨਅਲ ਨਾਲ ਹੈ। ਮਰਦ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਵੰਸ਼ਜ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 'ਏ' ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰੁਕਾਵਟ ਵਿਰਾਸਤ (ਸਪ੍ਰਤੀਬੰਧ ਦਯਾ) ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ।

73. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਈਨ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਃ

" 436.ਇਕੱਲੀ ਕੋਪਾਰਸੈਨਰੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਹੀ ਵੰਡੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। - ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਭਾਈਚਾਰਕ ਸੰਪਤੀ ਇਕੱਲੀ ਭਾਗ

74 . ਪੈਰਾ 442 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ। ਪਤਨੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਹੈ।

" 453.ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰ। - ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਪਤਨੀਆਂ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਮਾਵਾਂ ਜਾਂ ਧੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ, ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਖੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪਤਨੀ. - ਯਾਜ੍ਞਵਲ੍ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਃ “ ਜੇ ਉਹ (ਪਿਤਾ) ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਈ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤੀ ਜਾਂ ਸਹੁਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸਤਰਧਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਠ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਃ “ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ F ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੇਖਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈਃ ਜਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਿਓ "।

75. ਪਰ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਪਤਨੀ ਜੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਮਯਨੇ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

" 455. ਪਤਨੀ-ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਕਦੇ ਵੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਜੁੱਟ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ

ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਪਤਨੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਦਰਾਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ; ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਵੰਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਜਾਂ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੰਡ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਔਰਤਾਂ ਵੰਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

" 458. ਔਰਤਾਂ ਵੰਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। - ਨਾ ਤਾਂ ਪਤਨੀ, ਨਾ ਮਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਾਦੀ ਵੰਡ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ; ਪੁੱਤਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਟੁੱਟ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵੰਡ ਇਸ ਲਈ ਪਤਨੀ, ਮਾਂ ਜਾਂ ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਸਲ ਵੰਡ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ।

76. ਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਈਨ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

" 461. ਧੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। -ਜਿੱਥੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਧੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਰਹਿੰਦੀ

ਹੈ; ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਖਰਚਾ ਉਸ ਨੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੰਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਗ੍ਰੰਥ ਜੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ "।

77. ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਵੰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਵੀ ਹੋਣ।

" 471.ਇੱਕ ਭਾਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। - ਮਿਤਾਖਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਿਤਾ ਵੰਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ I,ii, 2 ‘ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ‘ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ‘ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਸਗੋਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁੱਤਰ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੋਤਰੇ ਜਿਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਵੰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਮੀਟਰਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਤੱਕ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਵੰਡ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।“

I <u>ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ</u>

78. ਐਨੀਵਿਲਾ ਸੁੰਦਰਮਿਆ ਬਨਾਮ ਚੇਰਲਾ ਸੀਥਾਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 8 ਏਕੜ ਜੱਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ 200 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। 8 ਏਕੜ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਗੈਰਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਬਟਵਾਰੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ 100 ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਪੁਗਾਰੀਆ ਵੇਟੇਰਾਮਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵੈਟਰ ਗੌਡਰ, ਨਾਬਾਲਗ, ਉਸਦੇ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਮਾਂ ਪੂਚਮਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ‘ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਉਸ ਦੀ ਭਤੀਜੀ (ਭਰਾ ਦੀ ਧੀ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਾਚੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਚਰਚਾ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ:

“ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਜਾਂ ਚਾਚੇ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ.”

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ‘ਚ ਗਿਫਟ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠੇ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 400 ਰੁਪਏ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 2400 ਰੁਪਏ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਾਨੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ-ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆਃ

" ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਵਧੇਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੈਪਟਰ ।, ਸੈਕਸ਼ਨ 7, ਪੀ. ਆਈ. ਵਿੱਚ ਯਾਜ੍ਞਵਲ੍ਕਿਆ ਦਾ ਪਾਠ। 5 , . ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਗਨੇਸ਼ਵਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਬੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੀ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਚੰਦਰਿਕਾ, ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਕਾਤਯਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਠ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈਃ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਹਿੱਸਾ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਲੇਖਕ ਚੰਦਰਿਕਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ (ਪਲੈਸੀਟੁਇਨ 28): “ 66 ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਠ ਦੇ ਚੌਥੇ ਜਾਂ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ, ਪੈਰਾ 26 ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਭੈਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਗਨੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਯਾਜ੍ਞਵਲ੍ਕਿਆ ਦੇ ਸਲੋਕ 175 ਅਤੇ 176 ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇ। ਬੇਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਯਾਜ੍ਞਵਲ੍ਕਿਆ ਦਾ ਪਾਠ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਾਈਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਰਾਮਿਤ੍ਰੋਦਯਾ ਵਿੱਚ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਚੂ v ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਨਕੋਰੇਬਾਈ 1 ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਮਰਿਆਦਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧੀ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜੋ ਮਿਲੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਮੋਦਰ ਮਿਸਰ ਐੱਫ ਵੀ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੇਨਾਬੱਟੀ ਮਿਸਰੇਨ 17. ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਜੀ ਅਤੇ ਦਾਜ ਲਈ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਾ ਅਲਾਟ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਈ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਯਜਨਵਲਕੀਆ ਦੇ ਪਾਠ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਧੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੰਤਸਾਮੀ ਅਯਾਰ ਬਨਾਮ ਵੇਂਗੀਦੁਸਾਮੀ ਅਯਾਰਟਸ ਅਤੇ ਚੂਰਾਮੋਨ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀ ਸਾਹੂ ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 19 ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਅਲਾਟ ਕਰਨਾ ਵਾਜਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਭਾਰੀ ਹੋਣ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ

ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਿਤਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ‘ਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧੀ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ‘ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਹਿ-ਪਾਰਸੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਜ਼ਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ। ਚੁਰਾਮੋਨ ਸਾਹੂ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀ ਸਾਹੂ (ਸੁਪਰਾ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦ੍ਵਿਰਾਗਮਨ ਸਮਾਰੋਹ ਮੌਕੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ 2 ਮੋਰਲੇਜ਼ ਡਾਇਜੈਸਟ, 198 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਗਿਫੋਰਡ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ‘ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ. ਅਜਿਹਾ ਸੁਭਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨੀਵਿੱਲਾਹ ਸੁੰਦਰਰਤਨਯਦ ਬਨਾਮ ਚੇਰਲਾ ਸੀਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: ਇੱਥੇ ਜੇਕਰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਬਟਵਾਰੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌ ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ 8 ਏਕੜ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਗੈਰਵਾਜਬ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਕੀ ਸੁਭਾਅ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੰਡ ‘ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾਨੀ ਦਾ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਸਇੱਕ-ਪੂਰੇ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਪਏ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਵੰਡੇ ਬਿਨਾਂ ਮਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਇੱਕ ਚੁਕਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਾਜ੍ਞਵਲ੍ਕਿਆ ਦਾ ਪਾਠ। ਜੋ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ-ਛੇਵਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ-ਚੌਵੀਵਾਂ ਹੋਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਸੀ। 100. ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

79. ਅੰਨਾਮਲਾਈ ਅੰਮਲ ਵਿੱਚ। ਸੁੰਦਰਥਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ 21, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਸਨ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਾਜਬ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ਾ ਜਾਇਜ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗੁਰੰਮਾ ਭਰਤਰ ਚਨਬਸੱਪਾ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਡੀ. ਮਲੱਪਾ ਚਾਨਬਸੱਪਾ ਅਤੇ 22 ਹੋਰ। ਇਸ

ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆਃ -

" 18. ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਟੈਸਟਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਧੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਭੈਣ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਹੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾਲ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣ ਗਈ। ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਧੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਵਾਜ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਵਿਆਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਵਾਇਤੀ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਪਰਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀਆਂ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ‘ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਹੋਰ ਸਰਵਉੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਾਲਾਤ. ਜੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਾਜਬ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ‘ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਵਾਜਬਤਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਬਲਕਿ ਪਿਤਾ ਦੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੋ ਤੋਹਫ਼ੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸੀ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ।

80. ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਕੁਚਿਤ ਸਮੂਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸਦੱਸ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। , ਪੁੱਤਰ, ਡੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਅਨੰਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਧੀ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਿਤੀ 31.01.1970 ਦੇ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈਃ

" Rs.500/- ਉੱਤੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਵੰਡ ਪੱਤਰ

ਮੰਗਰੂਲ ਅਤੇ ਬਭੁਲਾਗਾਓਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟੈਂਟਸ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵੰਡ ਪੱਤਰਃ

1. ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਜਗਨਨਾਥ ਖਤਰੀ, ਉਮਰ 39 ਸਾਲ

2. ਅਨਿਲ ਬਾਬੂ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਖੱਤਰੀ, ਉਮਰ 4 ਸਾਲ,

। 3. ਕੂ. ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਡੀ/ਓ. ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਖੱਤਰੀ, ਉਮਰ 14 ਸਾਲ,

4. ਕੂ. ਦੁਰਗਾਦੇਵੀ ਡੀ/ਓ. ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਖੱਤਰੀ, ਉਮਰ 11 ਸਾਲ।

5. ਕੂ. ਬੇਲਾਦੇਵੀ ਡੀ/ਓ. ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਖੱਤਰੀ, ਉਮਰ 8 ਸਾਲ।

ਪਾਰਟੀ ਨੰ. 2,3,4,5 ਨਾਬਾਲਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਗਾਰਡੀਅਨ ਦਾਦਾ ਜਗਨਨਾਥ ਗਣੇਸ਼ਦਾਸ ਖੱਤਰੀ, 65 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਓਕੂ. ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇਃ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਸਾਰੇ ਆਰ/ਓ. ਮੰਗਰੂਲ ਨਵਘਰੇ, Tq.Chikhali, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ. ਬੁਲਢਾਣਾ।

ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂਃ -

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਭਾਗ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 3,4,5 ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਪਾਰਟੀ ਨੰ. 3,4,5 ਦਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਾਰਟੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵੰਡ ਦੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹਰੇਕ ਧਿਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਡਿ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

XXX। XXX। XXX। XXX

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ। ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਨੰ. 2 5 ਤੱਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਸਫਲ ਭਵਿੱਖ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਇਸ 31 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ।

XXX "। XXX। XXX। XXX

81. ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਨੰ. 1 , ਭਾਵ, ਸਵਰਗੀ ਵਿਠਲਦਾਸ, ਭਾਬੁਲਗਾਓਂ ਪਿੰਡ ਦੇ Sy.No.9 ਵਿੱਚ 23.01 ਏਕੜ ਦੀ ਇੱਕ ਹੱਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, Sy.No.14 ਭਾਬੁਲਗਾਓਂ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 35.12 ਏਕੜ ਵਿੱਚੋਂ 9 ਏਕੜ ਵੀ ਹੈ।।ਵਿਠਲਦਾਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਲ 32.01 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 4 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੀਜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ, 30 ਏਕੜ 64 ਏਕੜ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1 (ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧੀ), ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬੱਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 14 ਸਾਲ ਸੀ, ਨੂੰ 17 ਏਕੜ ਅਤੇ 23 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ 14 ਏਕੜ ਅਤੇ 6 ਏਕੜ ਦੀ ਹੱਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ Sy.No.14 H ਬਾਬੁਲਗਾਓਂ ਵਿੱਚੋਂ 35.12 ਏਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਗਗਨਨਾਥ ਖਤਰੀ (ਡੀ) ਟੀ. ਐੱਚ. ਆਰ. ਦੀ ਦੂਜੀ ਧੀ ਹੈ। ਵਿਟ੍ਠਲਦਾਸ ਉਸ ਸਮੇਂ 11 ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ। ਵੰਡ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਪੱਖ ਨੂੰ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਏ ਡੀਡ ਕੁਮਾਰੀ ਬੇਲਾਦੇਵੀ ਨੂੰ 14 ਏਕੜ ਅਤੇ ਸੀ ਤੋਂ 06 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੰਬਰ 14 ਬਾਬੁਲਗਾਓਂ 35.12 ਏਕੜ ਵਿੱਚੋਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਹੀ ਵੰਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦ 106 ਏਕੜ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੈ ਜੋ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

82. ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਟੁੱਟ ਪਰਿਵਾਰ (ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ.) ਦਾ ਕਾਰਤਾ ਸੀ। ਕੋਪਾਰਸਨਰ ਵਿਟ੍ਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦਾ ਇੱਕਪਾਸੜ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਇਕਪਾਸੜ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਈ ਕਿ ਵੰਡ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਉੱਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

83. ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਡੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1970 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਧਾਰਾ (8) ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ (26-01-1962) ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। 'ਵਿਅਕਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜੇ 60 ਏਕੜ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਤਨੀ ਕੋਲ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 31-1-1970 ਉੱਤੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ/ਪਤਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ 114 ਏਕੜ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਬੁਲਢਾਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਮਾ, ਵੰਡ ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1975 ਦੇ ਐਕਟ XXI ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ

ਪਤੀ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚੋਂ 60 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ F 20.1.1955 ਮਿਤੀ ਦੇ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵੰਡ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਪਤਨੀ, ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਨੂੰ 32 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਮਿਲੀ। ਪੁੱਤਰ ਹੈ। 30 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੱਲ 45 ਏਕੜ ਅਤੇ 35 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਮਿਲ ਗਿਆ! ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪਤੀ, ਜੋ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਗਈ ਸੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਉੱਚ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਐੱਚ [2019] 11 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. ਦੀ ਉਮਰ ਦੇਖੀ ਹੈ। ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ। ਉਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 14 ਸਾਲ ਅਤੇ 11 ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁੱਤਰ ਸਿਰਫ਼ 4 ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧੀ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਭਾਗ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ ਇਹ ਹਨਃ

1. ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ 4,8,11 ਅਤੇ 14 ਸਾਲ ਹੈ।

2. ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

। 3. ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਪੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ।

4. ਬੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਜਦੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁੱਲ 106 ਏਕੜ ਵਿੱਚੋਂ 45 ਏਕੜ ਅਤੇ 35 ਏਕੜ ਨੂੰ 'ਛੋਟਾ' ਜਾਂ 'ਵਾਜਬ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1994 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਧੀ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਏ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ 1970 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

84. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਹਿੱਸਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

85. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਟ੍ਠਲਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਕਰਨ ਜੀ ਅਭੇਤਿਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਅਗਲੇ ਵਾਕ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਦਾ ਤੱਥ ਪਦਾਰਥਕ ਹੈ "। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਤਹਿਤ 'ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਧੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਐਚ ਗਰਾਊਂਡ (।) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

" ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੂਰੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਅਤੇ ਦੁਰਗਾ ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਧੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੀਆਂ ਰਹੀਆਂ।

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੀ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਤਰਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੰਡ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਪਦੰਡ ਨਾਲ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀਪੋਟੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਪੇਰੂਮੱਲੂ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 4 ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ। ਪੋਟੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਵੇਨੰਮਾ , ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

> 7. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਸੀ ਡੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
>
> ਮਾੜੇ ਕੌੜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੇਨਈ ਗੋਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚ ਐਪਲਾਕਰਤ ਦੂਜੇ jwabedar ਦਾ ਅੰਕਲ ਸੀ (ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪੁੱਤਰ)। ਇੱਕ ਵੰਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਜੋਂ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 100 / - , ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ, ਦੇ

ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਜੀ ਇਹ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਵੰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਲੱਭਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

88. ਪੋਨੂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ. ਤਾਲੁਕ ਲੈਂਡ ਬੋਰਡ, ਚਿਤੂਰ ਅਤੇ ਬੀ ਹੋਰ 25, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੋਣ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੇਖੋ]। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕੇਰਲ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵੰਡ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਸੀ? , ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਰਮਿਆਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

89. ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ। ਵੰਡ ਡੀਡ ਦੇ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ? ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਗੰਭੀਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਸ਼ੱਕ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਨਕਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਖੋਜ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੁਦਰਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

90. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਲੀਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈnਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਕਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਨੇ 2.10.1975 ਉੱਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਉੱਤਰ ਚੰਦ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ

ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਵਾਧੂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਅਤੇ 25 (1981) ਕੇ. ਐਲ. ਟੀ. 780 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 21. ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਵੇਖੀ ਗਈ ਹੈ।

91. ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਵੰਡ ਦੇ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਭਾਅ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸੀ, ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਦਰਸ਼ਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਡੀਡ ਬਾਰੇ ਲੱਭਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ

92. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧੀ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਈ ਦਾ ਜਨਮ 03.11.1955 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਦਾ ਦੂਜਾ ਧੀਆਂ ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ ਦਾ ਜਨਮ 29.08.1957 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1970 ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 14 ਅਤੇ 12 ਸਾਲ ਸੀ। ਵਿਠਲਦਾਸ ਨੇ ਈ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਵੇਖਣ Nos.14 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆਃ

" 15. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ S.Nos ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। 14 ਅਤੇ ਐੱਫ ਬਾਬੁਲਗਾਓਂ ਦੇ 12 ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1970-71 ਅਤੇ 71-72 ਲਈ S.No.14 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਸਲ-ਬਿਆਨ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ 1972-73 ਤੋਂ 74-75 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦੁਰਗਾਦੇਵੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਬੁਲਗਾਓਂ ਦੀ S.No.12 ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਵਿੱਥਲਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਸ਼ਕੁਲਤਲਾ ਨਾਲ 1974-75 ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ

ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਐਸ. ਨੰਬਰ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। 12 ਖੇਤਰਫਲ 17 ਏਕੜ 23 ਜੀ. ਐੱਸ. ਅਤੇ S.No.14 ਖੇਤਰਫਲ 14 ਬਾਬੁਲਗਾਓਂ ਦੇ .ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਰਗਾਦੇਵੀ "।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ 23.11.2016 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਠਲਦਾਸ

93. 23.11.2016 ਉੱਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

" ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਜਗਨਨਾਥ ਖੱਤਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਮਾਲਕੀਅਤ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ (ਸੀਲਿੰਗਜ਼ ਆਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼) ਐਕਟ, 1961 ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 2 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਦੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 148 ਅਤੇ 149 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ 'ਈ' ਚੁਣੌਤੀ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਾਲੀਆ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਮ' ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੁਲਤਵੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਵੰਡ ਡੀਡ ਐੱਫ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਕੋਡ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31.09.1970 ਤੋਂ 02.10.1975 ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

94. ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਤੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਨੂੰ 09.03.2017 ਉੱਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਬਾਬੁਲਗਾਓਂ ਦੇ ਫੀਲਡ ਸਰਵੇਖਣ ਅਤੇ

14 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫੀਲਡ ਸਰਵੇਖਣ ਮੰਗਰੂਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿ 1970 ਤੋਂ 1975 ਤੱਕ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਗਾੜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ 1964 ਤੋਂ 1978 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਐੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਹੈ।

" ਪਿੰਡ ਮੰਗਰੂਲ ਲਈ, ਏ ਪੀਰੀਅਡ 1970-1972 ਲਈ ਫਸਲ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਬਾਬੂਲਗਾਓਂ ਲਈ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 14 ਲਈ 1970-1973 ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ ਫਸਲ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ 1971-1972 ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ ਸਰਵੇਖਣ No.12 ਲਈ ਫਸਲ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

95. ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬੀ ਫਸਲ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ 1972 ਤੋਂ 1975 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਸਨੀਕ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਾਰਡ ਆਫ਼ ਰਾਈਟਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 29 ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ (ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਿਯਮ) 1971 ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨਃ

ਇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, 'ਮੌਜੂਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ' ਕਾਲਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲ 1973-74 ਵਿੱਚ, 35 ਏਕੜ ਅਤੇ 12 ਗੁੰਟਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਲਈ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਵੀ ਵਸਨੀਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ 14.29 ਐਚ. ਬੇਲਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ ਨੂੰ ਵੀ ਵਸਨੀਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਡੀ ਨਾਬਾਲਗ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ, ਦਾਦਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ 1974-1975 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਾਲ 1975-1976 ਲਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਵੇਖਣ ਨੰਬਰ 12 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਥਿਤੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਲ 1972-1973 ਲਈ 17 ਏਕੜ ਅਤੇ 23 ਗੁੰਟਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। , ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਈ ਈ (ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧੀ) ਨੂੰ ਸਿਰ ਹੇਠ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ 'ਮੌਜੂਦਾ ਵਸਨੀਕ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਥਲਦਾਸ ਜਗਨਨਾਥ ਐਸ. ਓ. ਦੇ ਨਾਲ। ਰਜਿਸਟਰ 1973-1974, ਵਸਨੀਕ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾਬਾਲਗ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਈ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਲਈ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਜਗਨਨਾਥ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਈ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਐੱਫ ਦੁਆਰਾ 03.11.1955 ਉੱਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ 03.11.1973 ਉੱਤੇ ਮੇਜਰ ਹੋ ਗਈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਸਨੀਕ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਵਸਨੀਕ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ 17 ਏਕੜ ਅਤੇ 1974-1975 ਲਈ 23 ਗੁੰਟਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ -

1. ਵਿਟ੍ਠਲਦਾਸ ਜਗਨਨਾਥ,

2. ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਈ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਨੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜਗਨਨਾਥ ਰਾਹੀਂ।

ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

96. ਪਹਿਲੇ ਵਸਨੀਕ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ 03.11.1973 ਉੱਤੇ ਹੀ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਈ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ H 1000 ਸੀ। ਮੇਜਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਈ ਲਈ ਵਿਠਲਦਾਸ ਸੀ। ਸਾਲ 1974-1975 ਲਈ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਗਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਸਨੀਕ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ 1975-1976 ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਸਨੀਕ ਨੂੰ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਈ ਰਾਮਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜਗਨਨਾਥ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸਾਦ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਈ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਜਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

97. ਸਰਵੇ No.12 ਵਿੱਚ ਏਕੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਈ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦਾਦਾ ਜੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਗਿਆ ਹੈ।

98. ਮੈਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵੰਡ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਗੈਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਦੋ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

99. ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵਰਗੀ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਧੀ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 31.1.1970 ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 41 ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ

ਪਾਰਟੀ ਐਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

100. ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ-ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੱਸੋ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

101. ਸ਼੍ਰੀ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ (ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਸੀਲਿੰਗ ਅਕਾਊਂਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ 31 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਰੱਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਇਕਾਈ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਜੋਂ।

102. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਤਹਿਤ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਨਾਬਾਲਗ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਕੌਣ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“6. ਹਿੰਦੂ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ। ਹਿੰਦੂ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ, ਨਾਬਾਲਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ (ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ), ਹਨ-

(ਏ) ਇੱਕ ਲੜਕੇ ਜਾਂ ਅਣਵਿਆਹੀ ਲੜਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ – ਪਿਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ, ਮਾਂ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਂ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ;

(ਅ) ਇੱਕ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੰਡੇ ਜਾਂ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਣਵਿਆਹੀ ਲੜਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ-ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਿਤਾ;

(c) ਇੱਕ ਵਿਆਹੀ ਲੜ੍ਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ-ਪਤੀਃ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ -

(ਏ) ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਅ) ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਸੰਨਿਆਸੀ (ਵਨਪ੍ਰਸਥ) ਜਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀ (ਯਤਿ ਜਾਂ ਐਚ 1002) ਬਣ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ)। ਵਿਆਖਿਆ. — ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ " ਪਿਤਾ "ਅਤੇ" ਮਾਂ "ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਤਰੇਆ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਤਰੇਆ-ਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

103. ਹਿੰਦੂ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਗਾਰਡੀਅਨਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਵਿਆਹੀ ਲੜ੍ਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਦੁਰਗਾ ਦੇਵੀ ਵੀ ਮੇਜਰ ਸਨ।

104. ਰਾਜ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ 31.1.1970 ਮਿਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਕੋਈ ਗ਼ੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀਲਿੰਗ ਅਕਾਊਂਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਕ ਬਣਿਆ ਰਹੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੇ ਵਿਠਲਦਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਿਠਲਦਾਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਧਾਰ ਕਿ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਮੇਜਰ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ।

105. ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 31 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਹੱਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਪੱਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜੀਬ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਐੱਚ ਸਮਝ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

106. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੰਡ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੀ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਜੁੱਤੇ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦੀ ਉਦੋਂ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਐੱਲ. ਆਰ. ਰਾਹੀਂ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਸਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਵਜੋਂ ਧਿਰ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਵਲ ਵਿਠਲਦਾਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਠਲਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਹੈ। ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਠਲਦਾਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਚੈਟਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਐੱਫ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 26 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ

" 10. ਆਰਡਰ XXII, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੋਈ ਵੀ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ- ਜਵਾਬਦੇਹ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਈ ਨਿੱਜੀ. ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ, ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ, ਬਲਕਿ ਬੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੁਤੰਤਰ ਸਿਰਲੇਖ' ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

107. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਵਿਤਾਹਾਲਦਾਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ

ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਰਥਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੂੰ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ।

108. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

109. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵੱਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਮੈਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਵਿੱਠਲ ਦਾਸ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਐੱਲ. ਆਰ. ਰਾਹੀਂ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਟਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਵਿੱਠਲਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

110. ਮੈਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਤਾਹੇਰਾਖਾਤੂਨ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਐਲ. ਆਰ. ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ। ਵੀ. ਸਲੰਬਿਨ ਮੁਹੰਮਦ 27 ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

111. ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰਡਰ

K.M.Joseph, ਜੇ. ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ), ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ

ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਮਾਮਲਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼

ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate